

РЕШЕНИЕ

№ 2207

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10674** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК вр. с чл.83, ал.4 от ДОПК и с чл.96, ал.1 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу АКТ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ ПО ЗДДС № 220422003663363 от 16.12.2020г. на орган по приходите Б. Е. при ТД на НАП-С., потвърден с РЕШЕНИЕ №1193 от 03.08.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ НАП.

В жалбата са изложени съображения, че решението е материално и процесуално незаконосъобразно, както и постановено в несъответствие с целта на закона, поради което се моли да се отмени. Касателно процесуалните нарушения се твърди, че актът за регистрация не е подписан от посочено под същия лице /А. В./, а от друго, което го замествало, поради отсъствие в болничен отпуск //Б. Е./. Не е спорно, че поради посоченото отсъствие на органа, на който е възложена проверката –същата и актът са издадени от друго лице, без надлежно възлагане. Твърди се, че е недопустимо в началната част да е А. В.- а актът да е издаден от Б. Е., за който и няма отбелязване на длъжността. Твърди се, че е процесуално нарушение и посочването само на общото правно основание чл.96, ал.1 от ЗДДС без да се визираща коя хипотеза. Във връзка с това се визираща, че актът не следва да е по чл.96, ал.1 от ЗДДС защото това има негативни последици за дружеството. Хронологично се проследява процедурата до издаване на акта за регистрация. Твърди се, че към 26.11.2020г. /датата на фактурата/ е достигнат облагаемия оборот, а не към 23.11.2020г.- приемо-предавателния оборот. Подчертано

е, че има разлика между данъчно събитие и облагаем оборот като чл.96, ал.1 от ЗДДС не се интересува от данъчно събитие, а от облагаем оборот. В тази връзка се твърди, че има освен забавена регистрация, но и регистрация на неправилно правно основание. Твърди се, че следва да намери приложение чл.96, ал.1 изр.1-во от ЗДДС по подаденото заявление на 01.12.2020г. в 7-дневен срок от изтичането на периода, за който е достигнало облагаем оборот. В контекста на изложеното се сочи, че неправилно ответникът е приел за правно основание чл.96, ал.1 изречение 2-ро от ЗДДС. Визира се, че неправилно е тълкуван договора за услуги като всяко плащане се третира като отделна доставка, което би означавало с подписването още на първия приемо-предавателен протокол да се породи задължението за подаване на заявление за регистрация. Твърди се, че неправилното правно основание ще доведе до приложението на чл.96, ал.1 от ЗДДС - да се дължи данък за периода от достигане на оборота до регистрация. Изтъкват се и доводи за неяснота относно начина на оспорването. Визира се и несъответствие с целта на закона с непроизнасянето в срок повече от 1 месец, както и с неправомерното прилагане на чл.96, ал.1 изр.2-ро от ЗДДС и със съставянето на АУАН. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Д.. Претендират се и разноски.

Ответната страна – не се представлява и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 14.10.2021г. по отношение на връчване от 01.10.2021г. /л.22/ -е в срок, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от последния, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Въпросът е дали оспорващият има правен интерес са обжалва акта за регистрация по ЗДДС.

На първо място по процедурата следва да се има предвид, че първоначално жалбата срещу Акт за регистрация по ЗДДС №2204220036663363 от 16.12.2020г.- с решение №376 от 10.03.2021г. на ответника е оставена без разглеждане като недопустима и е прекратено производството по делото по причини, че не се иска заличаване на регистрацията, а промяна на основанието ѝ като въпросът за правния интерес не е бил обсъждан. С определение №3568 от 20.05.2021г. по адм.дело №3362/2021г. на АССГ /л.19/, на настоящия състав, е отменено решение №376 от 10.03.2021г. и е върната преписката за произнасяне по указанията като е прието, че жалбата не е просрочена и е с допустима, доколкото чл.83, ал.4 от ДОПК допуска не само отказите, но и актовете за регистрация да се оспорват, съответно по реда на оспорване на РА. По същество не са давани указания от състава, поради което няма формирана воля в тази връзка, което не възпрепятства произнасянето на състава понастоящем.

Следва да се има предвид, че практиката на АССГ по оспорването на актовете за регистрация, независимо дали е по инициатива на органа регистрацията или по молба на субекта –е, че жалбата е допустима и е налице правен интерес. В този смисъл определение №4891 от 03.07.2020г. по адм.дело №5371/20г. на АССГ, Шо, определение №8477/13.11.2020г. по адм.дело №10895/20г. на АССГ. Също Решение №4889 от 22.07.2021г по адм.дело №2260/2021г., с което е отменен акта за регистрация и потвърждаващото го решение отново поради неправилно определена дата на регистрация. За коректност следва да се маркира, че съществува и определение в обратния смисъл –за липсата на правен интерес -определение №2003 от 26.03.2018г. по адм.дело №13782/2017г. на АССГ. Практиката на ВАС също познава и

двата подхода- определение №5365 от 12.05.2008г. по адм.дело №2321/2008г.,Io за наличие на правен интерес, обусловено от вероятността от санкции. Обратното, че в тази част това са мотиви, които не подлежат на оспорване – определение №10470/13.07.2011г. по адм.дело №5764/2011г. ВАС, I о..

НАСТОЯЩИЯТ СЪСТАВ намира, че дружеството **ИМА ПРАВЕН ИНТЕРЕС**. Въпреки, че датата на регистрацията е нормативно определена – от връчването на акта /чл.103 ЗДДС/, то в акта е посочена датата, на която е възникнало задължението за регистрация и по отношение на тази дата има спор. От ответника е приета по-ранна дата, от която съответно текат сроковете за подаване на заявление за регистрация и като не ги е спазило, лицето е извършило административно нарушение, за което му е издаден АУАН. Отделно, видно от чл.102, ал.3 от ЗДДС – се дължи данък за извършените доставки за периода от изтичане на срока за подаване на заявлението до датата на регистрацията, поради което е налице правен интерес и следва да се разгледа жалбата по същество.

По **СЪЩЕСТВО** се съобразяват следните обстоятелства:

На 02.12.2020г. дружеството е подало заявление за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС.

С резолюция №222692003542214 от 02.12.20г. на л.23 началникът на отдел при ТД на НАП е определила А. Р.-В. да разгледа заявлението на дружеството и да се произнесе до 09.12.2020г..

От 12.12.2020г. до 25.12.2020г. Р.-В. е излязла в болничен отпуск /л.30/ и във връзка със заповед РД-01-616 от 30.10.2020г. на л.31-т.П,2 –Б. Е. я е заместил по заявленията за регистрация.

Последният с акт за регистрация по ЗДДС №220422003663363 от 16.12.2020г. е разпоредил да се регистрира по ЗДДС дружеството като датата на регистрацията е датата на връчване на акта, съответно като правно основание е посочил чл.96, ал.1 от ЗДДС. В мотивите е констатирано, че дружеството няма регистрирано ЕКАФП и разплащанията се правят по банков път. Посочено е, че за периода на проверката 01.12.2019г. до 30.11.2020г. общия облагаем обем е 69 900лв., формиран през м.11.2020г. от представени консултантски услуги по договор за обществена поръчка с възложител „Администрация на МС“ от 28.05.2020г.. Акцентирано е, че съгласно договора извършената работа се удостоверява с подписването на приемо-предавателен протокол, като такъв е представен от 23.11.2020г.. Има позоваване на чл.12, ал.2 от ЗДДС /изм.ДВ бр.24/2017г./, че при доставка на услуга с поетапно изпълнение –за дата на изпълнение се смята датата на приемане на етапа. В. е и чл.24, ал.4 от ЗДДС, че при поетапно изпълнение-завършването на всеки етап се счита за отделна доставка и данъчно събитие за нея настъпва от датата на изпълнение на съответния етап. С оглед изложеното е прието, че с подписването на приемо-предавателния протокол от 23.11.2020г. е настъпило данъчното събитие, поради което в 7-дневен срок е следвало да се подаде заявление /т.е. до 30.11.2020г./ като приложим е чл.96, ал.1 изр.2-ро от ЗДДС. Визирано е, че за подаденото на 02.12.2020г. заявление ще бъде съставен АУАН.

С оглед изложеното е постановено - да се регистрира по ЗДДС дружеството като датата на регистрацията е датата на връчването на акта.

Пред ответника дружеството не е било съгласно с посоченото правно основание –чл.96, ал.1, изр.2-ро от ЗДДС, отразено в мотивите, както и с датата на която е визирано, че е достигнат оборота 23.11.2020г. /протокола/, а не 26.11.2020г. датата на

издаване на фактурата. Изложени са и други доводи във връзка с незаконосъобразността на оспорения акт за регистрация, като с решение №1193 от 09.08.2021г. директорът на дирекция „ОДОП“ е потвърдил акт за регистрация по ЗДДС №220422003663363 от 16.12.2020г..

В мотивите на ответника на първо място не са споделени възраженията касателно липсата на компетентност на органа. Посочено е, че актът е подписан от Б. Е., а не от А. Р., с валиден класифициран електронен подпис. Акцентирано е, че за разлика от ревизионното производство, процесната проверка не е строго формална и не следва да има писмено възлагане. Не представлява процесуално нарушение при първоначалното определяне на А. Р., при нейното отсъствие, поради заборяване, превъзлагането на проверката на друго лице. На следващо място се приема, че дори погрешно да е определена датата, на която е достигнат оборота-то това не е основание за отмяна на акта за регистрация, доколкото датата на регистрация е от връчването. Конкретно е посочено, че съдържанието на договора визира, че при поетапно изпълнение, както е уговорено за дейности 1 и дейност 2, обосновано е приложен чл.25, ал.4, изр.2-ро от ЗДДС. Позоваването на чл.12 от ЗДДС е прието за неотнормируемо и в тази връзка за техническа грешка. Допълнено е, че видно от чл.96, ал.2 от ЗДДС законодателят свързва данъчното събитие с извършване на доставката, а не с документирането ѝ, за да се приеме тезата на оспорващия за датата на издаване на фактурата. С оглед изложеното е потвърден акта за регистрация, издаден от Б. Е..

В СЪДЕБНОТО производство отвеникът представя доказателства за валидност на ел.подпис на диск.

От оспорващия е представена резолюция от 28.04.2021г. за освобождаване от административно-наказателна отговорност, поради маловажност по чл.28 от ЗАНН, доколкото закъснението при подаване на заявлението е само 2 дни. Представена е и заповед за спиране на възложената от дружеството ревизия.

ПО СЪЩЕСТВО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Оспореният акт за регистрация по ЗДДС на л.24, видно от същият е подписан от Б. Е.. Не е съществено процесуално нарушение изписването в титулната част и в края името на А. Р.. Изложеното е било проект на акт за регистрация, доколкото първоначално на това длъжностно лице е била възложена проверката. В действителност не е прецизно и Б. Е., на когото е превъзложен казуса, поради заболяването и отсъствието на Р., е следвало да премахне тези данни. Доколкото обаче актът е подписан от Е. именно това е оспореният акт, а не е проекто-акта на Р.. Изложеното не е довело до засягане правото на защита на дружеството, поради което не е съществено процесуално нарушение.

От ответника се представиха доказателства за електронен подпис на Е./чл.4 от ЗЕДЕУУ-автор на ел.изявление е лицето, което се сочи за негов извършител/, поради което се прави извода, че се касае за налиден индивидуален административен акт.

Не е съществено процесуално нарушение и липсата на нарочно, писмено превъзлагане на проверката на Е.. В тази връзка се споделят изложените от директора на дирекция ОДОП съображения в потвърждаващото решение. Касае се не за ревизионно производство, а за проверка, поради което няма основание за подобен формализъм. Отделно трябва да се съобрази, че същата е иницирана по заявление на страната т.е. органът по приходите не събира изначално данни, а проверява заявените такива от молителя. Трябва да се съобрази, че има заповед РД-01-616 от 30.10.2020г. на л.31-т.П,2, с която Б. Е. е определен да замества Р. по заявленията за регистрация,

поради което изрична заповед не е необходима.

По същество - правилни са и съображения в акта за регистрация и потвърждаващото го решение за приложението на чл.25, ал.4 от ЗДДС- касае се за поетапно изпълнение на договора, поради което завършването на всеки етап – е отделна доставка и в този аспект данъчното събитие, от което следва задължението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС. Не е спорно, че датата на приемо-предавателния протокол е 23.11.2020, а фактурата е издадена на 26.11.2020г., поради което съдът споделя изводите на ответника, че данъчното събитие е възникнало от подписването на протокола, който е финализиран съответния етап. Работата е свършена и предадена, а кога ще се плати е ирелевантно. Към 23.11.2020г. е достигнат оборота от 69 000лв., а не от датата на фактическото плащане. Оборътът е достигнат със завършване на изпълнението на съответния етап и пораждаване на задължението за плащане. Неплащането или разсрочването на последното –е неотнормено към фактическия състав /ФС/ на достигането на оборота, от който възниква задължението за подаване на заявление за регистрация в конкретния случай -чл.96, ал.1 изр.2-ро от ЗДДС.

Във връзка с последното –ясно в мотивите на акта за регистрация –е посочено, че е приложим чл.96, ал.1 изр.второ от ЗДДС. Претенциите на оспорващия са за приложението на чл.96, ал.1 изр.първо от ЗДДС. Съставът взира, че чл.96, ал.1 от ЗДДС, видно от изр.първо определя фактическия състав –кой субект и при какви обстоятелства –да подаде заявлението /Всяко данъчно задължено лице, с облагаем оборот 50 000лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец- е длъжно в 7-дн.срок от изтичането на данъчния период, за който е достигнало оборота, да подаде заявление/. Второто изречение – на което се позовава изрично органа по приходите в акта за регистрация /освен общата норма на чл.96, ал.1 преди диспозитива/ - представлява подхипотеза на ал.1 изр. първо- когато оборътът е достигнат в по-кратък срок /за период не по –дълъг от 2 последователни месеца/ -заявлението е от датата на достигане на оборота, а не на изтичането на данъчния период /както е изр.1-во/. Безспорно оранът по приходите е приел началната дата да е датата на достигане на оборота 23.11.2020г. /изр.2-ро/, а не датата на периода 30.11.2020г., когато вече подавайки заявление на 02.12.2020г. дружеството би спазило закона. Изводите за достигнат оборот от 69 900лв. в рамките на последните 2 месеца – са верни, доколкото този оборот е формиран само в последния месец от проверката –м.11.2020г. и не се твърди или доказва другата -условно казано разширената хипотеза по изр.1-во. Видно от жалбата /л.5/ оспорващият потвърждава, че в този месец е достигнат оборота, но не на 23.11.2020г. с извършването и предаването на доставката, а с фактурирането ѝ. Изложеното не променя датата на достигане на оборота и датата за възникване на задължението за подаване на заявление за регистрация, поради което и тези доводи –не могат да бъдат основание за незаконосъобразност на акта за регистрация. Останалите доводи –също не водят до отмяна на акта за регистрация -не представлява несъответствие с целта на закона –произнасянето извън срока, определен първоначално, които е инструктивен. Несъстоятелно е тълкуването, че с подписването на всеки приемо-предавателен протокол трябва да се подава заявление. В действителност в чл.96 от ЗДДС се взира достигането на облагаем оборот, не данъчно събитие, но същият се достига с отделни данъчни събития. Подписването на конкретен протокол като данъчно събитие –доколкото не достига оборота – не поражда и съответните последици, но с подписването на протокола от 23.11.2020г. се достига оборота от 69

900лв., поради което се поражда именно задължение за подаване на заявление. Неотнoсима е представената резолюция за прекратяване на административно-наказателното производство, тъй като дали ще се реализира или не тази отговорност – е ирелевантно към административното производство по регистрация по ЗДДС. Също и спирането на ревизията, в каквато връзка са представените от оспорващия доказателства.

Следователно – жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, ведно с присъждането на юрк.възнаграждение по ЗПП и Наредбата за плащане на ПП /чл.26/, от 100лв..

ВОДИМ СЪДЪТ, ПЪРВО ОТДЕЛЕНИЕ, 47-МИ СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу АКТ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ ПО ЗДДС № 220422003663363 от 16.12.2020г. на орган по приходите Б. Е. при ТД на НАП-С., потвърден с РЕШЕНИЕ №1193 от 03.08.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ НАП.

ОСЪЖДА Български институт за правни и социологически изследвания“ Е. ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], да заплати на НАП 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: